

ДО ШЛОСЕРА ЙОСАТ.: ЗА ЖИВОТА НА ГРЕШНИКА

Един човек получил голямо наследство от своя баща. Цялото това наследено богатство обаче употребил единствено за да построи, укрепи и украси една къща. В нея той живял сам; нито ходел при някого, нито приемал някого у дома. За себе си не харчел нищо. Неумит, несресан, цял в дрипи и гладен - скъперник към себе си и към другите, той давал всичко само за къщата, която обитавал. Съседите с години не били виждали лицето му, но къщата му била така украсена отвън, че нямало минувач, който да не изрази гласно възхищението си. Човекът се вслушвал във всяка дума на удивление и похвала и това било единствената му радост. „Щом къщата е такава, какъв ли ще е онзи, който живее в нея?" - питали се минувачите. Но лицето на стопанина никой от тях не можел да види. Накрая човекът пръснал цялото си състояние по къщата, изпаднал в нищета и глад и се отчаял. А един ден върху къщата му паднала мълния и я подпалила. Тя изгоряла в пожара, а той едва успял да избяга на улицата и да се спаси. Хората от града се изплашили, когато го видели, защото приличал на плашило - черен, мършав, дрипав и мръсен. Всеки бягал от него като от чудовище. Отчаян, той напуснал града, не знаейки сам къде отива. По пътя го срещнали цигани и си рекли: „Тоя ще ни свърши работа!" Хванали го, обезобразили го още повече, извадили му очите, счупили му ръцете и нозете, па тръгнали с него на просия по света.

Този човек символизира душата на грешника. Голямото богатство -това са великите Божии дарове. Строежът, укрепването и украсяването на къщата означава грижата единствено за плътта и плътския живот. Запуснатият, дрипав и изгладнял човек - това е обитаващата в тялото занемарена, оголяла и изгладняла душа. Мълнията е внезапната смърт. Хората от града, които бягали от онзи човек като от чудовище, са Божиите ангели, които се отвърщат от гнусната душа на грешника. Циганите - това са черните демони, които обичат и пленяват подобните на себе си.